

[Bjørn Poulsen]

så ked af, at ministeren siger, at der ikke i denne redegørelse er lagt op til besparelser. I sp. 2386 i redegørelsen taler man om brugerbetaling, og man taler om, at ud over, at der skal ske en aflastning af skattesystemet, vil der også ske en nøjere afprøvning af efterspørgslen. Det kan selvfølgelig være rigtigt, jeg er nu ikke helt enig i det.

I slutningen af afsnittet taler man om, at det vil ske på en sådan måde, at man undgår alvorlige fordelingsmæssige konsekvenser. Vi har jo tidligere i denne regerings tid hørt noget om, at de stramninger, der var sket på socialområdet, ikke havde alvorlige fordelingsmæssige konsekvenser, og når vi læser en redegørelse som denne, ser vi, at man, skal vi sige det på den måde, betragter det som en del af regeringens politik. Dette er jo ikke kun et stykke teknisk papir. Det er klart, at der også ligger nogle holdninger bagved, og derfor, når vi læser dette, kan vi kun læse det, som om der skal være nogle besparelser, men at man vil undgå alvorlige fordelingsmæssige konsekvenser. Når vi har hørt det et par gange fra denne regering og har set resultatet af det, kan man godt blive en smule bange for, hvad der eventuelt kan ske i fremtiden, hvis man kører videre på den måde, man gør.

Jeg er meget enig med hr. Ivar Nørgaard, når han peger på, at skal der være noget fornuftigt i dette, så må man altså ikke presse det igennem med et spinkelt flertal. Det tror jeg vil være ødelæggende for alle forsøg på at lave en modernisering, som vi i og for sig alle er enige om, og jeg tror, det i meget høj grad vil være ødelæggende for de gode tanker, der også ligger i dette stykke papir.

Når finansministeren mente, at jeg havde problemer med at skjule min positive holdning til tingene, så vil jeg da sige, hvad finansministeren godt ved, at vores parti er et parti, der har nogle holdninger til nogle ting, og som mener, at vi skal have en så god service som overhovedet muligt, også i den offentlige sektor. Vi mener også, at de mennesker, der arbejder i den offentlige sektor, skal have så stor indflydelse, som det nu er politisk muligt. Men vi tror bare ikke på, at den nuværende regering med dens holdning er i stand til at indføre de ting i den offentlige sektor, vi gerne vil have.

Hvis vi tager det ud fra et teknisk synspunkt, er dette faktisk et godt stykke papir.

Men tager vi det ud fra et politisk synspunkt og med den holdning, der ligger bag ved papiret, så bliver vi negative, og det er der vel ikke noget at sige noget til.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg er godt klar over, at der var mange ting, finansministeren skulle svare på i sit svar til de forskellige ordførere, men han glemte altså at svare på nogle af de spørgsmål, jeg stillede ham. Dem vil jeg gerne stille igen, for så er der en chance til.

Jeg sagde, at det var noget svært at se, hvad det egentlig var, man ville gøre på konkrete områder, når man taler om at nedprioritere procentrefusionssystemet og opprioritere bloktilskudsordningen. Hvad betyder det f.eks. inden for et af de vigtige procentrefusionsområder, vi har, det sociale bistandssystem? Hvordan har man tænkt sig at ændre det? Har man overhovedet tænkt sig at ændre det, og hvordan vil man styre det? Hvordan vil man administrere en bloktilskudsordning inden for det område, og hvordan vil man føre sine verbale principper om øget kvalitet for brugerne ud i praksis på dette område ved at have en rammestyring, der snævert styrer enkelte fastlåste ressortområder? Som vi har det i dag, har man én blok, der tager sig af at give penge til folk, der er kastet ud af arbejdsmarkedssystemet og ud af arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet, men hvor det skorter på de foranstaltninger, der skal til, hvis de skal bibringes en mulighed for at klare sig selv på længere sigt og dermed bibringes den psykologiske tilstand, hvor de kan se, at der faktisk er en fremtid for dem ud over at gå ned på en lavere og lavere sats gennem tilværelsen. Hvordan vil man administrere det?

Det andet, jeg spurgte om, er nogle konkrete eksempler på, hvad man egentlig mener med, at ressourcerne i øget udstrækning skal gives til brugerne fremfor til de producerende institutioner. Jeg kender eksemplet med socialforskningsinstituttet, men jeg vil gerne have at vide: hvad betyder det f.eks. på kulturområdet, hvis man overhovedet havde tænkt sig at anvende det på kulturområdet?

Finansministeren sagde, at det, der bl.a. lå i decentraliseringen, var, at man ønskede så mange som muligt inddraget i forvaltningen af midlerne på – begrebet lokalt niveau blev